

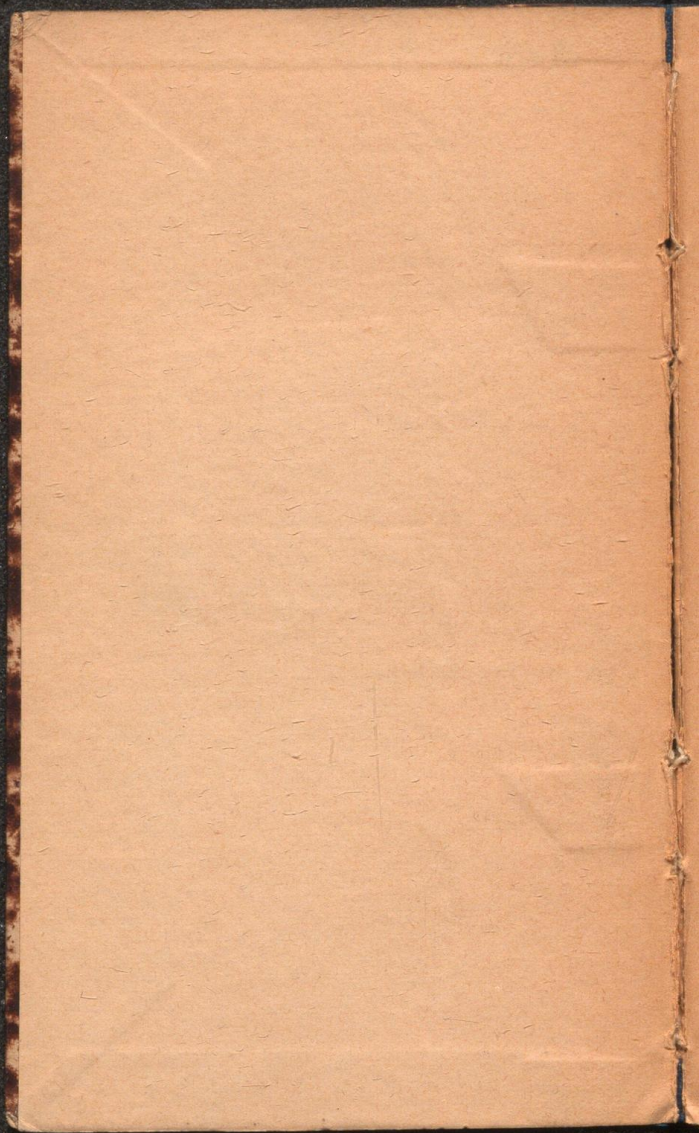
Wiener Stadt-Bibliothek.

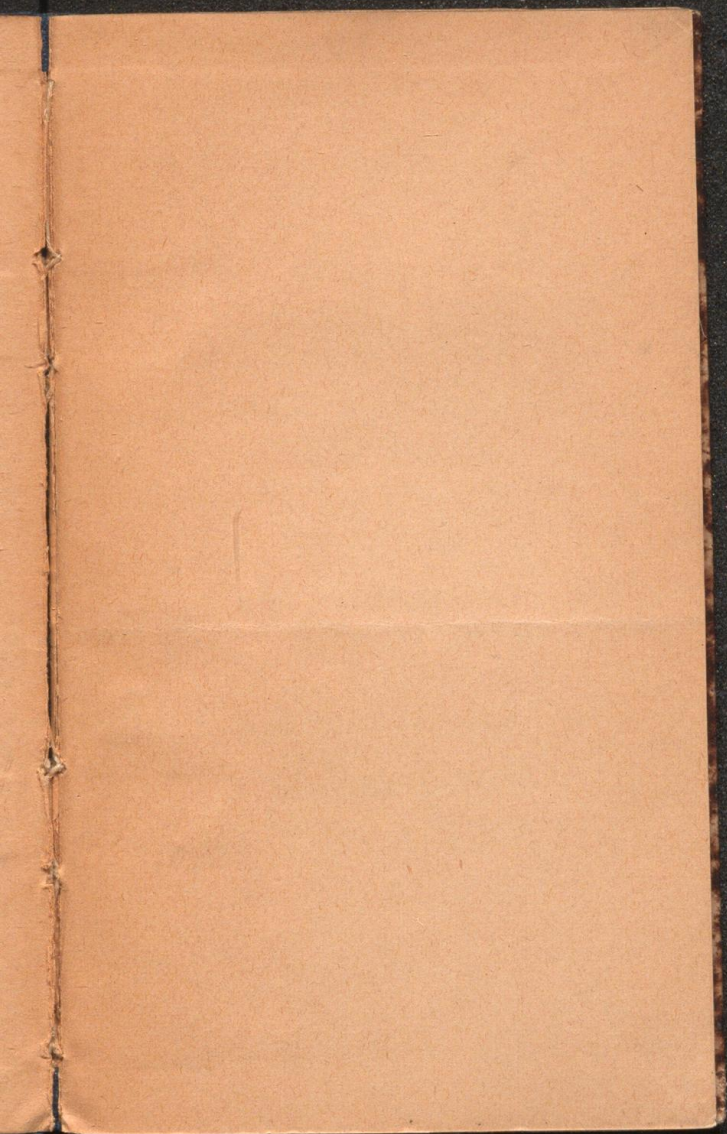
T 12059

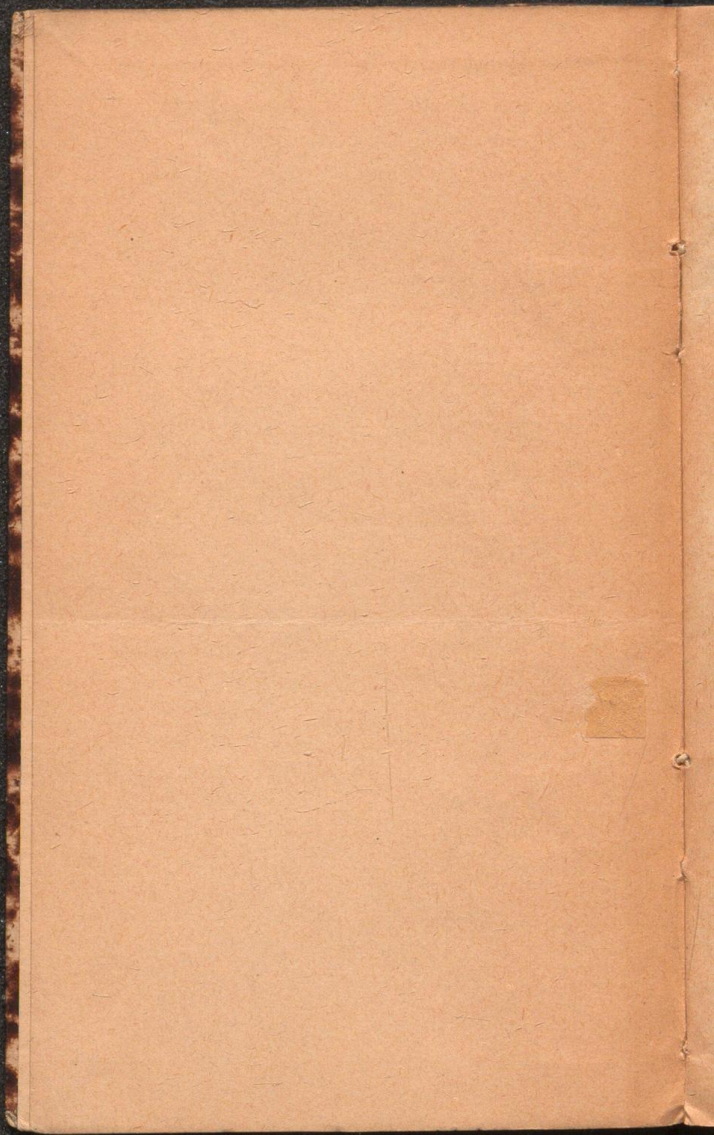
A

Turris
Viennensis ad turris
Argentinensis

654
* * *
RESPONSIO
TURRIS
VIENNENSIS,

AD EPISTOLAM
TURRIS
ARGENTINENSIS

Nuperrimè
Ex ~~scrimio~~ remotioris Amici
ad hanc viciniam
delata.

Anno Christi
M DC LXXXIII.

Handwritten signature or initials, possibly 'J. M.' or similar, in dark ink.

TURRIS
ARGENTINENSIS
VIENNENSIS
Salutem!

ET si oppidò semper cre-
debam fore, ut quemadmodum
Tu Germaniæ adversus Turcas,
ita Ego contra Gallos speculæ loco ser-
vire, & quod Tibi olim, sicut accepi,
fidelitatis tuæ causâ, Turcicæ Lunæ
insigne gestare contigit: Ego non mi-
nus Liliū Urbis alumnae meæ, de-
victæ magis, quàm victricis Galliæ de-
cus, fronte præferre possem, quando
haud ita pridem Imperatorem & Ar-
chi-Ducem tuum Stofferum nostrum
Lilienfeldio nomine, & liliatâ Coro-
nâ, ob rem benè gestam & servatos ci-
ves, decorasse fama erat. Enimverò,
prout fata sunt, à Turribus initium fie-
ri, non tantum meo exemplo doceri
debes, sed & olim Babylonica Turris
Gentium & Linguarum confusionem

ostendit, & à Siloë turri per mulierculam Rex occisus est, & jam pridem notant Onirocritici, sub somnio Turris magnorum Principum conditionem notari. Ut verum fateat, nobis Turribus præcipuum periculum à ventis & turbinibus est; Mihi ab occidente clades fuit, scilicet inde, quò crux mea se vertit; tibi notus nodus est, imò per ignotos notus, & inde forsitan, quò tua se Luna. Unum est, quod tibi clam scribo, sicut Argentina mea Argyranthen habuit, tuæ perditionis futuræ, tanto magis mihi argumentum est, quod Principes tui Aulici eodem plane morbo laborent, & nuper, nî fallor, Seppevillius ingentem summam numeratam proditori tuo exsolvit. Me miseram! Ego tot gradibus te sublimior infortunium meum prospicere haud quivi, sed superiorem Episcopum &Inspectorem habuit, tu id quin possis, haud minus ex alto prævideo. Itaque Episcopos verere non sobrios tantum, sed & ebrios, non prudentes, sed & stolidos, qui non Austriam modo perdunt, sed cum Austria Hungariam & Germaniam, absit omen! Et
hæte-

hactenus sub servitute laboro: tu sub
qua imposterum debeas, tempus o-
stendet. Ea enim jam nostra Turri-
um conditio est, ut, cum olim domi-
naremur, nunc servire incipiamus.
Hoc pro certo habeas, Virum sum-
mum Astrologum, qui hæc omnia ex
me astroscopio prævidit, Austriæ tuæ
subsequentem annum fatalem fore,
prænuñciasse, adeò ut verear, nisi
propere rescribas non, tantum soci-
andi, occasionem superfuturam. Va-
le. Dabam postridiè occupationis
meæ, anno libertatis ultimo, servitu-
tis primo.

Tua olim socia, nunc vicina,

TURRIS ARGENTINENSIS:

** 3

TUR-

T U R R I S
V I E N N E N S I S
A R G E N T I N E N S I

Salutem reciprocam.

Biennium est, & quod excurrit, quo ad Tuas Tibi responfionem debeo, nec haftenus filuiffem, nisi mihi cum Fatis, quæ animo, nescio quo, mihi ominata eras, variè confictandum fuiffet; Sub ipsa autem ominosa hac rerum serie, tu potius, si non meo recenti, tamen superiorum Exemplo doceri debuiffes, Constantiâ & Fidelitate omnia adverfa quanta! quanta fint, vinci posse. Ipsa quidem in limine Epistolæ tuæ ingenuè fateris, quemadmodum mearum partium fit, Germaniæ adversus Turcas: ita Tuarum, contra Gallos speculæ loco servire, & Te fidelitatis tuæ causa lilium Urbis, decus olim devictæ Galliæ, haftenus fronte prætulisse; quanta autem fronti, nisi animus in pectore præfens se dignum hoc charactere reâpse, & quidem in dubiis & incertis magis, quàm tranquillis temporibus ostendat, sit fides, in vulgus notum est. Ea demum veræ fidelitatis laus, potius mortem subire, quàm
ma-

malum irreparabile Patriæ inferre; præsertim cum constans & unanimis omnium generosorum Vox sit, *nil dulcius esse, quam pro patria mori*; & omne discrimen & periculum pro illius salute & religionis libertate certatim appetere, adeo ut illorum Philosophia: si nempe manifestum sit periculum, non teneri quenquam in gratiam alterius id subire, non immerito effœminator vocanda sit; longè sanior aliis mens, & justior societatis humanæ, & exinde derivatæ obligationis æstimator Tuus non ita diu fato functus Academiae Præses, *dum scribit: Quando urbs aliqua ab hoste, quid dicam de vi simulata, obsessa aut impugnata, non dubitandum est, quin obligata sit suæ civitatis corpori ad resistendum hosti, & vitandum alienationem, donec ulla spes conservandi se, suaq; repugnando supersit*; Hi enim, qui in acie amittuntur, & pro Rep. cecidère, in perpetuum per gloriam vivere intelliguntur. Onirocriticorum observationem, sub somnio nostrarum Turrium magnorum Principum conditionem significari, adeò non impugno, ut potius illud confirmem, & in Te hoc maximè desiderandum & dolendum esse dicam, quod conditiones Tuæ ob Terriculamenta, quæ constantis animum mutare haud debeant, tam levi consilio & motu tam lubrico oblita fueris; Multa tibi non permittebat opinio de constantioribus civium Tuorum moribus & mœnibus; multum à Te nostra Germania, utriusque fida

Parens, expectavit; Et quia jam ante sesqui-
 mille annos à primis Romanorum Cæsaribus
 procreata, subsequitis Imperatoribus & Re-
 gibus exulta, & tam lautè dotata; Tibi non
 licebat quicquam contra libertatis, tot vigi-
 liis multis retrò seculis servatæ, inæstimabile
 pretium, facere; Magna fortuna & tot gra-
 dibus me major sublimitas Tibi magnam
 quoque personam imposuit, hæc animosita-
 te & fideliori cura in patriæ securitatem & de-
 cus, ne nunc omnium ora in te converteren-
 tur, & tot sinistra hominum judicia & minus
 gloriosa audienda, tuenda fuisset. Sane quic-
 quid exceptione necessitatis tibi ignoscen-
 dum putas, id hoc unico, quod nemo Tibi
 sic timere permiserit, & tali metu jus Patriæ
 non tollatur, rejicitur. Haud me latet qui-
 dem, magnarum consternationum hanc esse
 indolem, ut non patientur ad illud respicere,
 quàm quod tanta circumstantia animum oc-
 cupavit, præsertim ubi urgentius malum est,
 quàm quòd mitti in consilium cogitationes
 sinat; ast dum fama non vaga, sed autoribus
 certis ad me delata, quod conniventibus ali-
 quot Ammeisteris Tuis vicini Regis Sagaci-
 tas præsidarium Cæsaris militem non alia in-
 tentione à Tuis mœnibus remotum volebat,
 quàm in nota fabula *lupi pacis causa canes sibi*
tradi postulabant; quid quod etiam hoc ali-
 unde satis constat, quòd propinato Gallico ex
 argento vivo & auro corruptibili confecto
 philtro primi Urbis Tuæ Administratores ad-
 eo mente & ratione omni orbatu fuerint, ut
 pere-

peregrinum omnium bonorum tam mobiliū
quàm immobilium, fortaliorum, ærarij, &
armamentarij, paucis relictis civibus Tuis
libertatis simulacris, hæredem scripserint,
qua de causa non possum non tandem morbi,
quem diu sagaciores in Te curatum volebant,
contagionem suspicari, eoque magis à Tui
confortio cavere; præsertim cùm alterius
mali non minus periculosi, scilicet argyran-
ches, Tuæ perditionis causam fuisse, literæ
tuæ spontanea confessione indicent, in hoc
autem iniquo judicio ex Tuis depravatis mo-
ribus formato uteris, quòd meorum quoque
aulicorum mores, & quasi imitatio alienæ
culpæ innocentia vocanda sit, promiscuè sug-
gillare haud vereâre, cum Legibus, *quæ salu-
tem publicam pro summa Lege præscribunt, non
malis exemplis*, vivendum esse, nemo non iu-
feriorum civium Tuorum noverit. Seppe-
villium ingentem summam numeratam pro-
ditoribus meis Hungaricis exsolvisse, & sub
charactere Legati Christianissimi, minus
Christiana, quin statui meo periculosissima
consilia & quidem intra parietes meos agitasse,
nemo, nisi cui felix scelus virtus vocatur, pro-
babit, si liberè loqui licet, & famæ creden-
dum, non tibi solum ab occidente clades im-
minebat, sed & mihi turbines & insidiæ in-
dies inde adhuc parantur, notus Tibi nodus,
& nota nimis ex recessibus Imperij de anno
1544. memoria, quæ ipsum Christianæ Reip.
hostem, hoste illo deterior ad arma excitavit,

autem fore, ut non minus, versus occidentem, quamquam remedium morbo pejus adhibere, & infidelium arma contra fideles provocare nunquam non impiissimæ vindictæ notam meruit, diffiteri non queo, quod inter læva hæc mala constituta, inprimis arctissima tot millium crudelissimorum hostium obsidione tam diu cinctæ, ex alto omnia infortunij mei & hostis prementis mala numerare non potuerim; ut nunc taceam aliorum vicinorum clandestina iniquè foveantium & de rebus meis quasi desperantium prava jam meditata consilia, profundioresque in pejus cogitationes, donec tandem *in melius omen* mutatum, & singulari Dei omnipotentis auspicio, quamquam Te aliquot gradibus inferior, in hoc tamen felicior, ex sublimi antiquam Germanorum virtutem reviviscentem cum confederatis suis certatim & victoriosa manu pro me pugnare non vidi modo ipsa, sed & in eo maximum fidelitatis meæ præmium accepi, quod obsidentium turba strenuè fusa ad me prisca gloria rediit.

Quis proinde mecum duces & milites atavis suis dignos non summo honore coronet; Quis Ariovistum, Witekindum, Carolos, Ottones, Fridericos, Rudolphos, Maximilianos & Ferdinandos, ut & alios non minori gloria Posteritati commendatos Principes quasi resuscitados esse dubitet? Omnes immarcescibilem gloriam hac occasione meruisse, quis non pleno ore prædicare, & nostris annalibus inscri-

hostem, hoste illo deterior ad arma excitavit, scribere mecum gestiatur; Præsertim cum jam-jam parata servitutis vincula mihi non amplius timenda, sed prout nostra turrium conditio poscit, aliis imperare, & integra libertate frui queam; Tu, sub qua in posterum laborare servitute, aut nunc à meis Heroibus propter vindicatam, prout opto, libertatem, novum solatium sperare debeas, tempus ostender. Aliàs non Tuos modo Episcopos, sed & alios tum sobrios, tum ebrios, prudentes & stolidos ob infidelitatem, qua nobilior Assatiæ pars, & tu ipsa sub jugum servitutis redacta, verendos esse, ne pestilenti quasi fidere & alios adhuc fide integros asslent, antè sciveram, quàm ut sagaciori remedio huic malo in tempore occurrere licuerit, nec, sine magno prohi dolor! damno cum his in posterum cautius mercandum esse didici; cæterum tu contra pro certo habeas, si astrologorum ludibrio mihi non minus, quàm tu feceras, abuti licet, Virum in hac arte percelebrem M. Fr. scilicet, mihi hunc ipsum annum, hoc ipso mense, inter adversissima ad secunda fatalem, quicquid ex tuo astroscopio alii peregrini amoris philtro corrupti malè augurando deliraverunt, prænu- ciasse. Adeo omnibus humanis divina po- tentia prævalentior.

Plura Tibi Tuisque, quamvis mea rescri- pta tarditatis & noxii lentoris accuses, rescri- berem, nisi Tibimet ipsi jam plura innotesce- rent, & quandoquidem innotuerunt, spero

au-

autem fore, ut non minus versus occidentem,
quàm orientem magnus & gloriosissimus meus
Indupèrator viii vi, cuniculos aperto Marte,
amicum hostem ut inimicum, & fidem insi-
diosam Germanicà fide expellere valeat.

Claudam *Claudiani* omnibus in sublimio-
ri fortuna politis necessario monitu:

*Desinat elatis quisquam confidere rebus,
Instabilesq; Deos & lubrica Numina disceat.*

Dabam postmodò liberationis meæ, anno vi-
ctoriâ insigni celebri, periclitatæ & mox vin-
dicatæ libertatis primo,

*Iure societatis & Imperij ita Tibi & Tu in-
vicem mihi conjuncta, ut facto & ausu
proprie sine meo præscitu alijs Te jungere
ut scia non poteris, interim tamen Tua
in hac & meliori fortuna vicina officio-
sissima,*

TURRIS VIENNENSIS.

